

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Στην πρεμιέρα του ντοκιμαντέρ για τον αξέχαστο Μπομπ Μένζις από το βιβλίο του Τζ. Χάουαρντ

ΙΜΙΑ ουρανοκατέβατη πρόσκληση εξασφάλισε πρημέτη και, κατ' επέκταση, στον γράφοντα, την παρακολούθηση της ταινίας - ντοκιμαντέρ, για τον Ρόμπερτ Μένζις, στην πρώτη της προβολή που έγινε στον κινηματογράφο ORPHEUM του Cremorne.

ΚΑΤΑΜΕΣΤΗ η αίθουσα, από όσους μπόρεσαν να εξασφαλίσουν θέση και, παραδόξως, δεν διακρίναμε συμπαροίκους ανάμεσά τους, αν και γνωρίζαμε ότι πολλοί θα ήθελαν να παραστούν.

ΤΟ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, που προβλήθηκε και προχθές από το ABC, φτιάχτηκε με βάση το βιβλίο του Τζών Χάουαρντ, ίνδαλμα του οποίου υπήρξε ο Μένζις του οποίου το επίτευγμα πλησίασε αρκετά αφού κατάφερε να γίνει ο 2ος μακροβιότερος στην πρωθυπουργία της χώρας.

Ο ΤΖΩΝ Χάουαρντ ήταν παρών στην βραδιά της πρεμιέρας, συνομίλησε μετά με τους δημοσιογράφους παραγωγούς, απάντησε στις ερωτήσεις που του έθεσαν και υπέγραψε τα βιβλία του που πωλήθηκαν στην συνέχεια. **Ενώ στο έργο τον είδαμε να συμμετέχει και να μιλάει για την μία και μοναδική γνωριμία του με τον Μένζις, αλλά και για τα όσα γράφει γι' αυτόν στο βιβλίο του.**

Ο ΜΕΝΖΙΣ υπήρξε πρωθυπουργός για πρώτη φορά κατά την διετία 1939 - 1941 και για δεύτερη φορά από το 1949 ως το 1965, δεκάι χρόνια συνεχώς -- έναντι των δέκα του Χάουαρντ - συμπληρώνοντας συνολικά δεκαοκτώ χρόνια στην πρωθυπουργία ρωθυπουργός.

ΔΕΝ θ' ασχοληθούμε με τα πεπτραγμένα του Μένζις, στις μέρες του οποίου μεταναστευσαν πολλοί από εμάς τους "παλιούς". Ούτε θα διαφωνήσουμε με τον τίτλο του αναμορφωτή της Αυστραλίας που του αποδίδει ο Χάουαρντ. Τονίζοντας το γεγονός ότι το ενδιαφέρον του Μένζις για τον μέσο Αυστραλό και την μεσαία τάξη γενικά, παράλληλα με την μαζική "εισαγωγή" ηλεγμένων μεταναστών ανέβασαν πολύ ψηλά το βιοτικό επίπεδο της αυστραλιανής κοινωνίας και, συνάμα την οικονομία της χώρας.

Ο πρώτη πρωθυπουργός Τζων Χάουαρντ ποζάρει στο φάκο μας υπογράφοντας το βιβλίο του για τον Θ. Πρεμέτη που στέκεται δίπλα του.

Υπάρχουν και ηθελημένα... λάθη

Ο ΑΥΣΤΡΑΛΟΣ πρωθυπουργός στις ΗΠΑ να συζητα... Και τ' αυστραλιανά πολεμικά να συμμετέχουν με Αμερικανικά στη Συρία σε λανθασμένους βομβαρδισμούς. Που αντί να σκοτώσουν τζιχαντιστές εξόντωσαν 80 Σύριους στρατιώτες! Δίνοντας την ευκαιρία στις δυνάμεις του ISIS να ανακαταλάβουν περιοχές που είχαν χάσει!!!

ΤΟ ΘΛΙΒΕΡΟ... λάθος, μας θυμίζει την λανθασμένη κατάρριψη ελληνικών αεροσκαφών του 1974, από πυρά Ελληνοκυπρίων που τα θεώρησαν τουρκικά. **Υπάρχει όμως μια μεγάλη διαφορά**. Τότε το χτύπημα ήταν βεβαιασμένο εναντίον αεροσκαφών που φάνηκαν ξαφνικά πάνω από από τις αμυνόμενες ελληνοκυπριακές δυνάμεις. Ο προχθεσινός Αμερικανοαυστραλιανός βομβαρδισμός ήταν στη διάρκεια επίθεσης που είχε προμελετηθεί και της οποίας ο στόχος υποτίθεται ήταν ηλεγμένος.

...ΛΕΤΕ ΝΑΧΟΥΝ ΔΙΚΗΟ κάποιοι νιοφερμένοι μεσανατολίτες που τους άκουσα να ισχυρίζονται ότι η Αμερική, με σιγόντο και από την Τουρκία, ουσιαστικά βοηθάει τους τζιχαντιστές και το ISIS - αφού δεν το εξοντώνει τόσα χρόνια. Αφήνοντας μόνο υποστηρικτή των συριακών δυνάμεων την Ρωσία!

ΔΕΝ ΣΑΣ ΛΕΩ ότι το πιστεύω. Άλλα το άκουσα και το αναφέρω!

Όταν η πλειοψηφία των Αυστραλών υποστήριξε το κόμμα του 2,5%

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ του ντοκιμαντέρ για την πρωθυπουργική πορεία του Ρόμπερτ Μένζις και η αναφορά σ' ένα ιστορικό "πολιτικό" γεγονός τούτης της χώρας, μου θύμισε ότι πρωτάκουσα γι' αυτό στην παρέα των φιλοδιανοούμενων και του θεάτρου, που είχα την τύχη να συναναστραφώ νιοφερμένος στο Σύδνεϋ, στα μέσα της δεκαετίας του '60.

ΤΗΝ ΠΑΡΕΑ των αειμνήστων, με τις τακτικές εβδομαδιαίες συναντήσεις αποτελούσαν ο θεατράνθρωπος Χρυσόσοτομος Μαντουρίδης, ο αδελφός του Αντώνης, ο υποπρόξενος και τραγωδός Φώτος Σταύρου και η σύζυγός του Έλενα, ο δημοσιογράφος εκδότης της "Κυριακής" Λάμπης Πασχαλίδης, ο δημοσιογράφος και θεατρικός συγγραφέας Θόδωρος Πατρικαρέας, ο αρχισυντάκτης του "Πανελλήνιου" Άγ-

γελος Κούρλιος και ο Βαγγέλης Παπαδόπουλος - σύζυγος της Μέλπιας Παπαδοπούλου.

Η οποία ζεί και βασιλεύει στο παροικιακό θέατρο. Όπως ζεί και δημοσιογραφεί ο φίλος, κουμπάρος κι αργότερα συνάδελφος Γρηγ. Χρονόπουλος, που με είχε συστήσει και στην παρέα.

ΩΣ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΟΙ μετανάστες όλοι τους, δεν έχαναν την ευκαιρία να μιλούν στους νεώτερους για τις πρώτες διαπιστώσεις που είχαν κάνει σ' αυτή τη χώρα και για τις γνώμες που είχαν σχηματίσει για τους Αυστραλούς. Μια αφήγηση που με είχε εντυπωσιάσει αφορούσε το ΟΧΙ που πρόβαλε η πλειοψηφία των Αυστραλών πολιτών, αντί του ΝΑΙ, στο δημοψήφισμα που είχε προκηρύξει η κυβέρνηση του Μένζις προκειμένου να θέσει εκτός νόμου το Κομμουνιστικό Κόμμα Αυστραλίας. Μετά την απόρριψη (ακόμη και από νεαρούς Λίμπεραλς) του νομοσχεδίου που θα καθιστούσε παράνομους τους κομμουνιστές και σε τούτη τη χώρα - κάτι που ίσχυε και στην Ελλάδα την ίδια εποχή.

ΑΥΤΟ το γεγονός τόσο για εκείνους που μου το αφηγήθηκαν, όσο και για εμένα που τότε το πρωτάκουσα, ήταν ένα βραβείο δημοκρατικότητας των Αυστραλών πολιτών που είπαν ΟΧΙ στην κατάργηση ενός κόμματος το οποίο, σ' εποχή έντονου και δικαιολογημένου αντικομμουνισμού, εκπροσωπούσε σοβιέτ και καθεστώτα εχθρικά προς τον φιλελευθερισμό. Συγκεντρώνοντας μόλις και μετά βίας το 2,5% λαϊκής υποστήριξης στην Αυστραλία.

ΕΧΟΝΤΑΣ δηλαδή το 97.5% εναντίον του έλαβε υποστήριξη από την πλειοψηφία των ιδεολογικών αντιπάλων του. Κι'έπαιξε ρόλο στην διαμόρφωση της πολιτικής συμπεριφοράς του κατά τα άλλα σπουδαίου πρωθυπουργού Ρόμπερτ Μένζις. Οπως δικαιολογημένα παρουσιάζεται στο βιβλίο του κ. Χάουαρντ και στο ντοκιμαντέρ που στηρίχτηκε πάνω σ' αυτό.